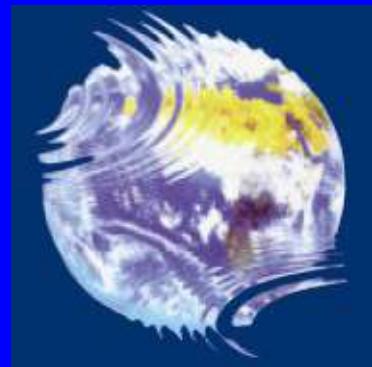

COAGULAREA *si* FLOCULAREA

SNF FLOERGER®

In intreaga lume, este aplicata o serie larga de procese de tratare a apelor reziduale.

Cel mai utilizat este procedeul de tratare fizico-chimica, in care sunt folositi coagulantii si floculantii.

CUPRINS

1. Date generale despre coagulare si floculare	4
1.1. Coagularea	4
1.1.1. Principiile de baza ale coagularii	4
1.1.2. Particulele coloidale	5
1.1.3. Mecanismul coagularii	5
1.1.4. Coagulantii	5
1.2. Floculare	7
1.2.1. Principiile de baza ale flocularii	7
1.2.2. Particulele destabilizate	8
1.2.3. Mecanismul flocularii	8
1.2.4. Floculantii	8
2. Procesele de tratare fizico-chimica apei	10
2.1. Schema generala a procesului fizico-chimic	10
2.2. Instalatie de tratare a apei	11
2.2.1. Bazine de coagulare si floculare	11
2.2.2. Bazine de sedimentare	11
2.2.3. Instalatii de flotare	13
2.2.4. Filtre	13
2.3. Parametri care influenteaza alegerea produsului	14
2.3.1. Caracteristicile efluentului	14
2.3.2. Conditiile de operare	14
2.3.3. Rezultatele obtinute	14
3. Teste de laborator	15
3.1. Prelevarea probelor	15
3.1.1. Probe de apa de tratat	15
3.1.2. Probe de polimer	15
3.2. Instalatii de laborator	16
3.3. Proceduri de testare	16
3.4. Parametri urmariti si interpretarea rezultatelor	17
4. Experimente industriale	18
4.1. Desfasurarea experimentului	18
4.2. Parametri urmariti si interpretarea rezultatelor	18
5. Erori experimentale	19
5.1. In laborator	19
5.2. Pe teren	19

1. DATE GENERALE DESPRE COAGULARE SI FLOCULARE

Coagularea si flocularea reprezinta doua etape distincte ale procesului de tratare fizico – chimica a apelor reziduale.

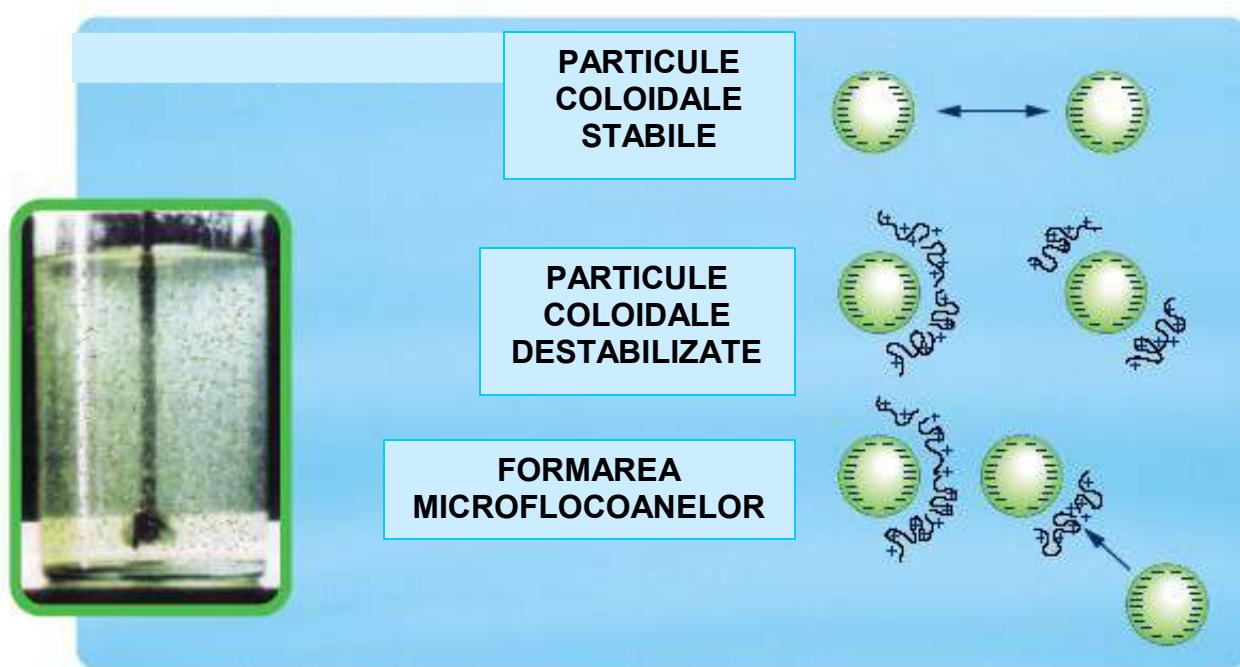
1.1. Coagularea

Coagularea este etapa in care sistemul format din particulele coloidale (asemanatoare cu sfere avand diametrul sub 1 micrometru) este destabilizat.

1.1.1 Principiile de baza ale coagularii

Termenul de coagulare provine din cuvantul latin “coagularae”, care inseamna “a aglomera”. In tratarea apei, coagularea este rezultatul aderarii reactivilor chimici la particulele suspendate in apa, cand particulele coloidale dispersate se unesc in agregate mai mari, denumite flocoane sau microflocoane.

SCHEMA COAGULARII

Coagularea este o etapa intermediara, care este esentiala in procesul de tratare fizico – chimica a apelor si apelor reziduale. Aceasta reprezinta primul pas in eliminarea particulelor coloidale si functia sa principală constă în destabilizarea particulelor. Aceasta destabilizare este reprezentată prin neutralizarea sarcinilor electrice prezente pe suprafața particulelor, ceea ce înlesneste aglomerarea coloizilor.

1.1.2 Particulele coloidale

Coloizii sunt particule insolubile suspendate in apa. Diametrul lor redus (sub 1 micron) confera particulelor o stabilitate extrema. Coloizii pot avea origini diferite :

- **Minerali:** namoluri, argile, silice, saruri si hidroxizi metalici
- **Organici:** acizii humic si fulvic, agenti activi de suprafata, culoare

Nota :

Micro-organismele de tipul bacterii, plancton, alge, virusi, sunt considerate de asemenea drept coloizi.

1.1.3 Mecanismul coagularii

Stabilitatea si respectiv instabilitatea particulelor in suspensie reprezinta factorul determinant al diferitelor forte de atractie sau de repulsie :

- forte Van der Waals
- forte electrostatice
- forte de atractie universala
- miscare browniana

Coagularea este un proces care reprezinta un fenomen complex, atat fizic cat si chimic. Reactiile intre particule si coagulant conduc la formarea de agregate si in consecinta la sedimentare.

Coagulantii cationici neutralizeaza sarcinile negative ale coloizilor si formeaza o masa spongioasa denumita microflocoane.

Mecanismul coagularii poate fi prezentat pe scurt in doua etape :

- 1- **Neutralizarea sarcinilor** : corespunde reducerii sarcinilor electrice care au un efect de repulsie asupra coloizilor ;
- 2- **Agregarea particulelor**

1.1.4 Coagulantii

Coagulantii folositi in prezent fac parte din doua categorii :

a – Coagulantii minerali

Acestia sunt coagulantii utilizati in modul cel mai frecvent si sunt pe baza de saruri de fier (FeCl_3 , $\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$) si saruri de aluminiu (PAC = policlorura de aluminiu, alauni).

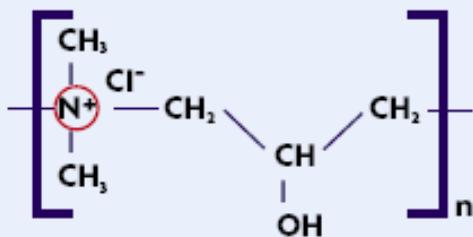
Sarcinile cationice sunt aduse de ionii metalici, Fe^{3+} sau Al^{3+} , care formeaza hidroxizii ferice Fe(OH)_3 sau de aluminiu Al(OH)_3 in contact cu apa.

Principalele avantaje ale utilizarii acestor coagulanti sunt domeniul universal de aplicare si pretul scazut.

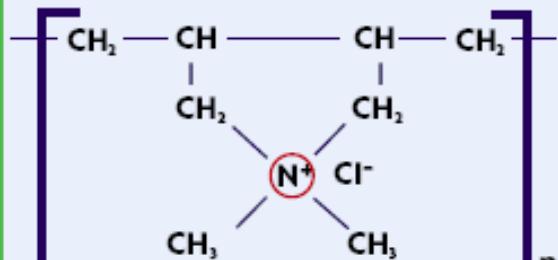
b - Coagulantii organici

Sarcinile cationice sunt aduse de ionul de amoniu cuartenar fixat pe catena principală a polimerului.

POLIAMINE

POLIDADMAC

In prezent exista pe piata patru familii principale de coagulanti organici :

- **Poliaminele (FLOQUAT™ FL 17, FLOQUAT™ FL 28 P2)**
- **PoliDADMAC (FLOQUA™ FL 45 C, FLOQUAT™ FL 45 CLV)**
- **Rasini diciandiamide (FLOQUAT™ DEC 50)**
- **Rasini melamin-formaldehidice (FLOQUAT™ FL 42, FLOQUAT™ FL 61)**

Principalele avantaje ale utilizarii acestora sunt dozele scazute si volumul redus de namol format (lipsit de hidroxizi).

De asemenea, acești coagulanți nu afectează pH-ul sau dozarea volumetrică a duratăii.

c - Amestecuri de coagulanti minerali și organici

Acese amestecuri aduc, într-un singur produs comercial, avantajele atât ale coagulantilor organici cât și ale celor minerali. Coagulantul mineral cel mai frecvent utilizat în aceste amestecuri este PAC (policlorura de aluminiu).

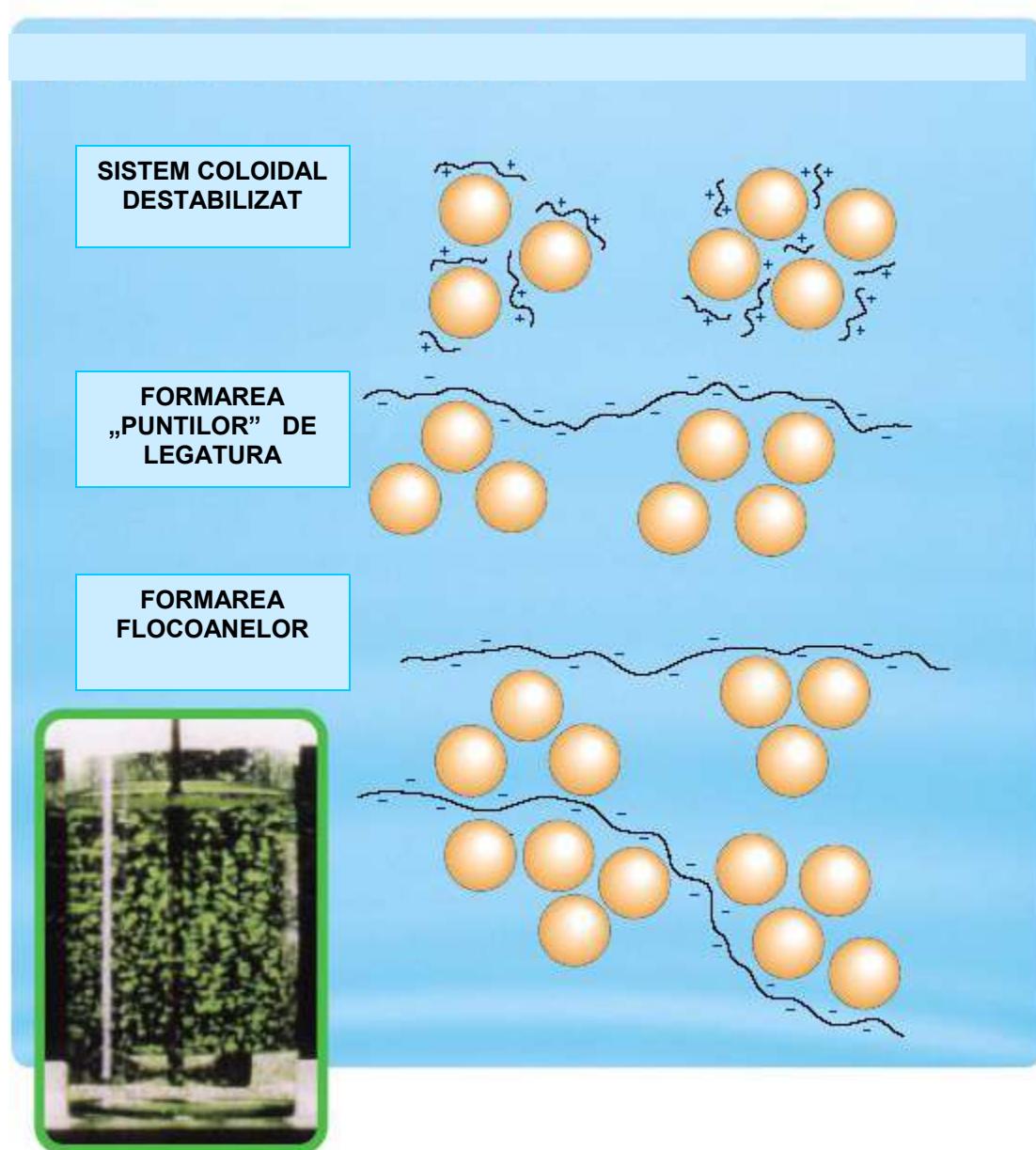
1.2. Flocularea

Flocularea este etapa in care particulele coloidale destabilizate (sau particulele formate in timpul etapei de coagulare) se unesc in aglomerari.

1.2.1 Principiile de baza ale flocularii

Etapa de floculare poate fi aplicata in procedeele de tratare a apelor / apelor reziduale numai in situatiile in care **particulele sunt deja destabilizate**. Ca urmare, este o etapa care urmeaza logic celei de coagulare.

SCHEMA FLOCULARII

1.2.2 Particulele destabilizate

Originea particulelor destabilizate este variata si depinde in principal de originea apei care trebuie tratata. Acestea pot proveni din etapa initiala de coagulare.

Sarcina electrica (+ sau -) adusa de floculant este selectata in functie de natura particulelor destabilizate din apa. In general, selectarea fiind in general de :

- floculant anionic (-) pentru particulele **minerale**
- floculant cationic (+) pentru particulele **organice**

1.2.3 Mecanismul flocularii

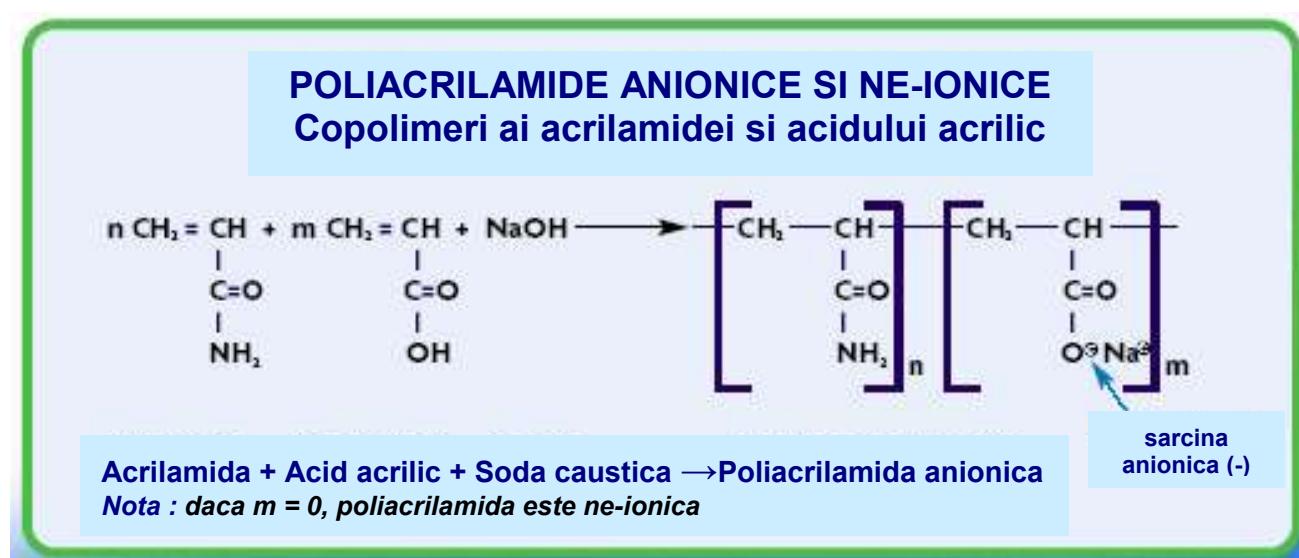
Floculantii, cu greutatile lor moleculare foarte mari (lant lung al monomerului) si sarcinile electrice pe care le poarta, aglomereaza particulele destabilizate si le leaga de-a lungul lantului polimerului. In cursul etapei de floculare urmeaza apoi o **crestere a dimensiunilor** particulelor prezente in apa, rezultand formarea **flocoanelor**.

Tipul de legaturi intre particulele destabilizate si floculant sunt in principal **legaturi ionice** si **legaturi de hidrogen**.

1.2.4 Floculantii

In cadrul gamei de 800 floculanti diferiti tip **FLOPAM™**, se disting doua categorii principale de floculanti :

1. Floculantii anionici si ne-ionici care aduc in mediu sarcini electrice negative (-)

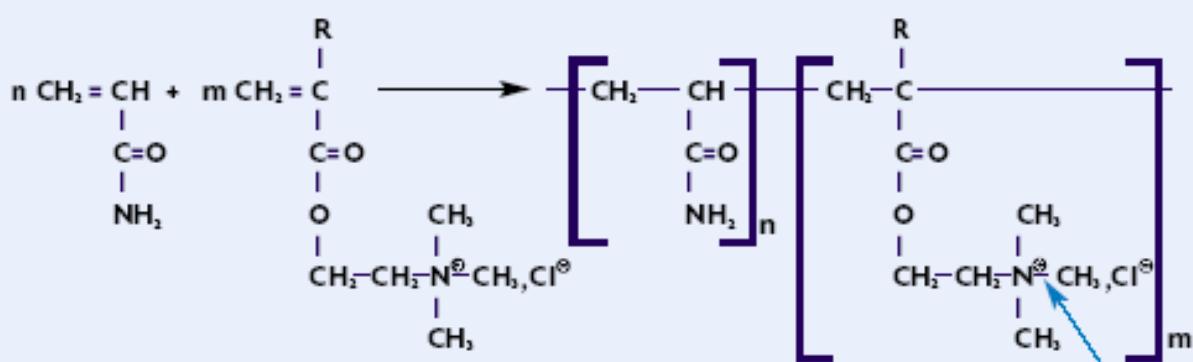

Sunt disponibile diferite forme comerciale :

- in forma solidă : Seria tip **FLOPAM™ AN 900**
- in forma de emulsie : Seria tip **FLOPAM™ EM 3**

2. Floculantii cationici care adue in mediu sarcini electrice pozitive (+)

POLIACRILAMIDE CATIONICE Copolimeri ai acrilamidei si monomerului cloro-metilat

Acrilamida + Monomer cloro-metilat → Poliacrilamida cationica

sarcina cationica (+)

*Nota : daca R= H → ADAM (dimetilaminoetil acrilat)
daca R =CH₃→MADAM (dimetilaminoetil metacrilat)*

Sunt disponibile diferite forme comerciale :

- in forma solida : Seria tip **FLOPAM™ FO 4000**
- in forma de emulsie : Seria tip **FLOPAM™ EM 4**

Different commercial forms exist :
● Solid form : FLOPAM™ FO 4000 Series
● Emulsion form : FLOPAM™ EM 4 Series

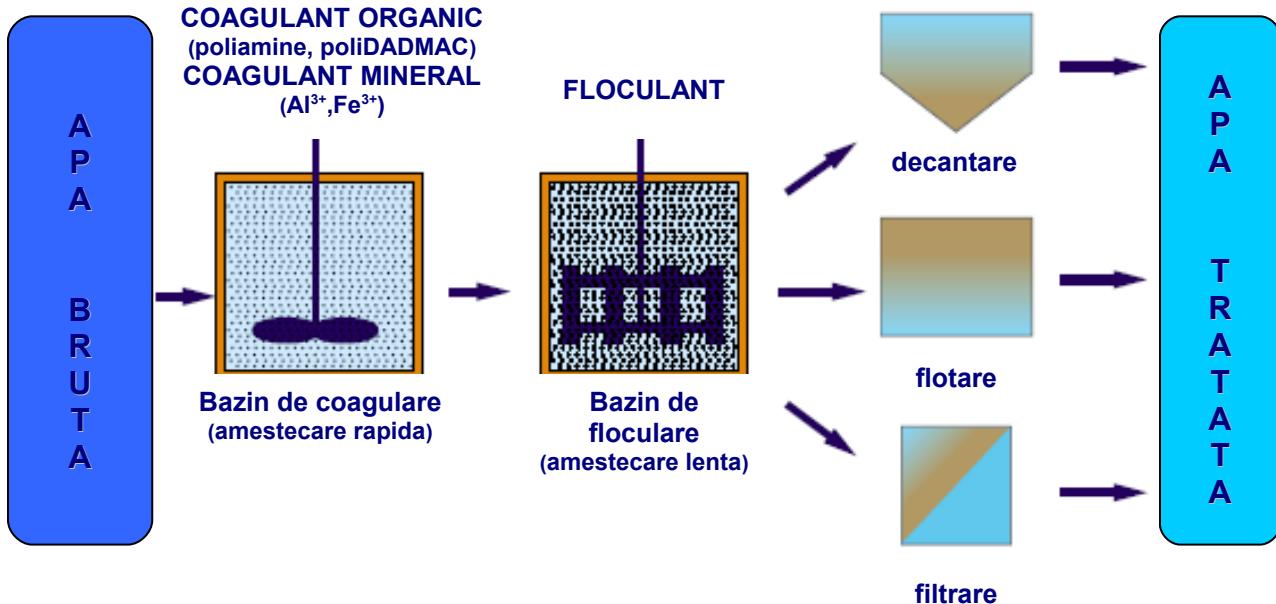

2. PROCESELE FIZICO-CHIMICE IN TRATAREA APEI

Aceste procese sunt caracterizate prin :

- ✓ Utilizarea reactivilor **chimici** pentru destabilizarea si cresterea dimensiunilor particulelor care produc poluarea, urmata de
- ✓ Separarea **fizica** a solidelor de faza lichida. Separarea este de obicei realizata prin procesele de decantare, flotare sau filtrare.

2.1. Schema generala a unui proces fizico-chimic

Reactivii cei mai uzuali sunt : coagulantii minerali si / sau organici, aditivi pentru floculare (silice activa, talc, carbune activ), floculanti anionici si cationici si reactivi de corectie pH, cum sunt acizii si bazele.

In cursul fazei de coagulare pot fi adaugati de asemenea si agenti de chelatizare a metalelor.

2.2. Instalatii pentru tratarea apei

2.2.1 Bazine pentru coagulare si floculare

Etapele de coagulare / floculare, in cursul carora particulele coloidale si / sau particulele destabilizate reacționează cu agentii chimici, se realizează în bazine sau rezervoare având diferite dimensiuni și forme. Acestea pot fi uneori incluse ca parti din bazinul de decantare propriu-zis.

Pentru buna desfășurare a procesului, trebuie respectate o serie de reguli :

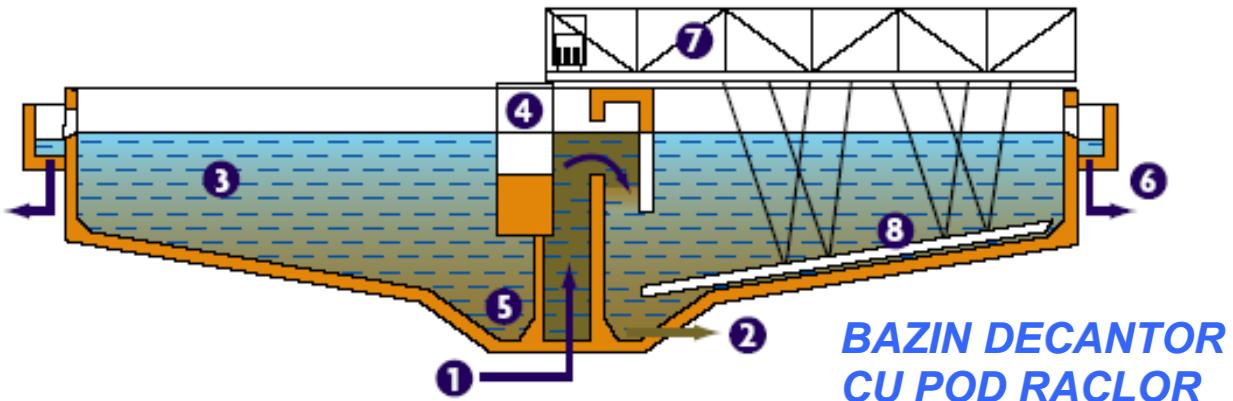
- **Volumul bazinului** se alege în funcție de debitul care trebuie tratat ;
- **Punctele de injectie** pentru fiecare reactiv sunt stabilite în funcție de caracteristicile reactivilor. De exemplu, un coagulant va fi întotdeauna injectat înaintea unui flocajant.
- **Dispozitivele de amestecare** (cu anumite dimensiuni și viteze de agitare) sunt alese în funcție de tipul de reactivi utilizati.

Agitarea trebuie să fie intensă în timpul etapei de coagulare (amestecare rapidă cu un gradient de viteza recomandat de cca 1.000s^{-1}) și mai redusă în timpul etapei de floculare (cu un gradient de viteza de cca 100s^{-1}), pentru a proteja formarea flocoanelor.

2.2.2 Bazine de decantare

Exista diferite tipuri de bazine de decantare. Acestea trebuie sa permita separarea fazei solide din apa prin **sedimentare**. Proiectarea lor se bazeaza, ca principal parametru, pe viteza de sedimentare a particulelor. Cele mai utilizate sunt :

- **Bazinul de decantare radial cu pod raclor** pentru razuirea si evacuarea namolului depus. Alimentarea se face prin centrul bazinului, iar apa tratata este evacuata prin preaplinul inelului circular periferic din partea superioara. Un sistem curatitor de namol format dintr-un pod raclor cu brate previne acumularea namolului pe pantele conicitatii bazinului si impinge namolul spre evacuarea de la fundul bazinului.

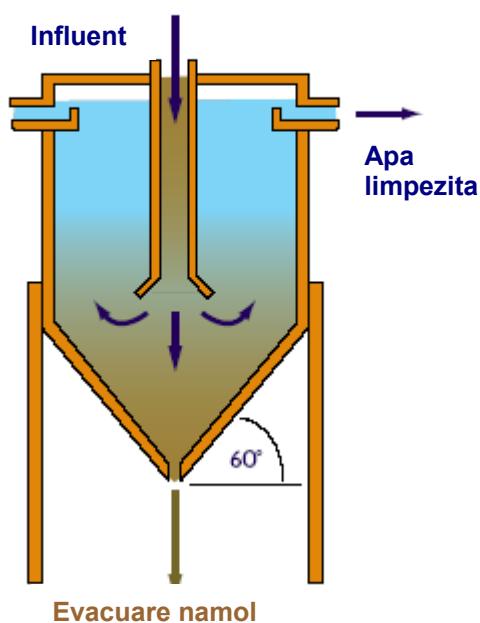
1 Intrare apa reziduala	5 Zona de colectare namol
2 Evacuare namol	6 Preaplin de evacuare apa limpezita
3 Zona de sedimentare	7 Pod rotativ
4 Distributie efluent	8 Racitor de namol

- **Bazin decantor cilindric cu con** (cu curgere verticala): Intr-un astfel de bazin de sedimentare nu exista sisteme de raclare iar namolul este directionat spre evacuare de conicitatea de la baza cilindrului. Alimentarea se realizeaza central, iar evacuarea apei tratate prin preaplin periferic.

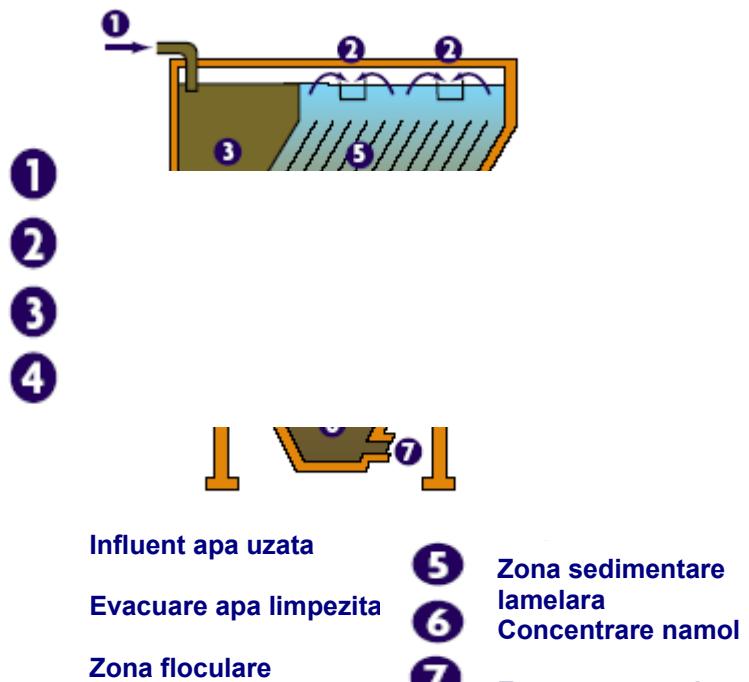
BAZIN DECANTOR CU LAMELE

BAZIN DECANTOR VERTICAL CILINDRIC CU CON

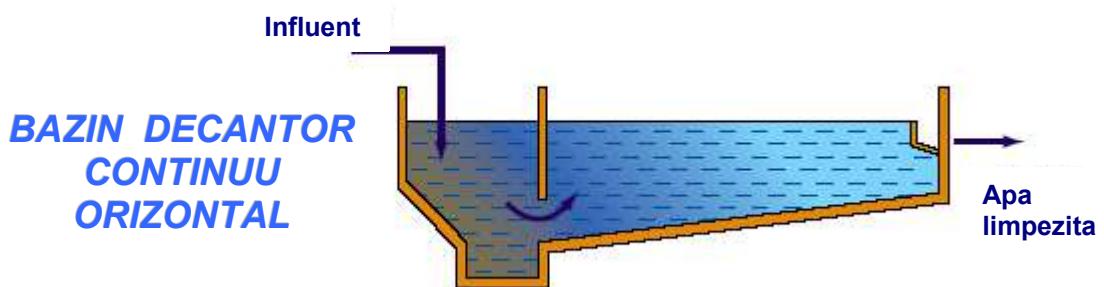
Conical cylinder settling tank

Horizontal rectangular sedimentation tank

- **Bazin decantor cu blocuri lamelare :** Este compus din module cu orificii prin care se evacueaza apa limpezita. Configuratia inclinata permite namolului sa se acumuleze gravitational la baza decantorului.
- **Bazin de decantare orizontal cu curgere continua :** Denumit si bazin de decantare longitudinal, este caracterizat prin functionare in prezenta fluxului de apa de tratat, care il strabate continuu in plan orizontal.

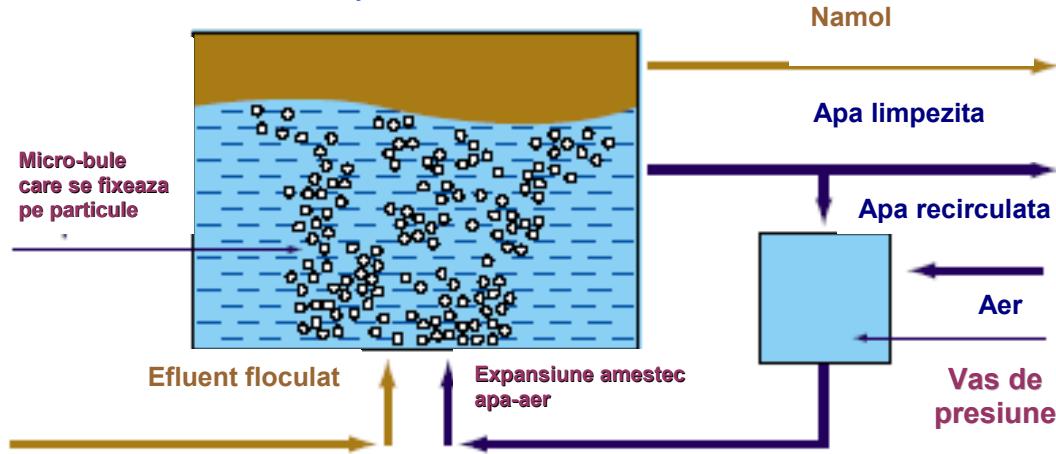
2.2.3 Instalatii de flotare

Contra proceselor din bazinile de sedimentare, in instalatiile de flotare separarea solid/lichid se realizeaza prin **flotarea spre suprafata a solidelor**.

Flotatia poate fi naturala (cand densitatea particulelor este < 1) sau industa (prin introducerea unor micro-bule la particule). Evacuarea namolului se face la suprafata instalatiei.

INSTALATIE DE FLOTARE CU AER DIZOLVAT

(DAF = Dissolved Air Flotation unit)

2.2.4 Filtre

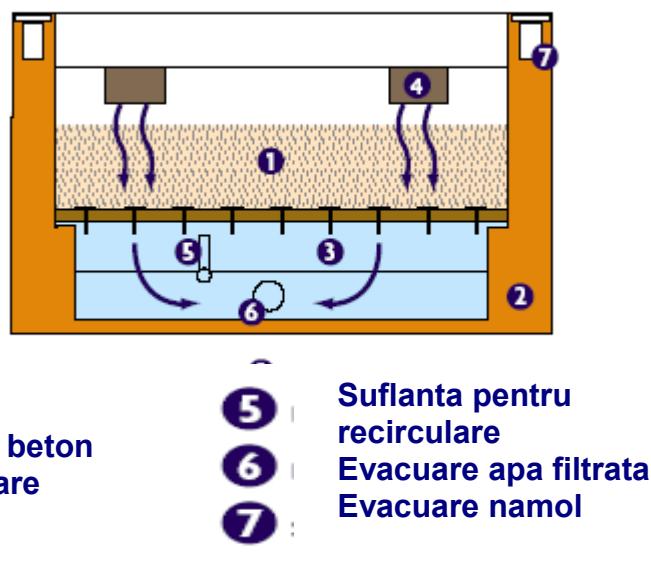
Filtrarea este procesul de trecere a amestecului solid-lichid printr-un mediu poros, pentru a retine solidele si a lasa sa treaca numai lichidul.

Filtrarea este o tehnologie bine adaptata pentru tratarea efluentilor cu concentratii scazute de impurificatori sau ca etapa de finisare a calitatii apei tratate.

Cele mai obisnuite filtre sunt :

- Filtrele de nisip
- Filtrele cu banda sau cu sac filtrant
- Filtrele cu rulouri de hartie filtranta
- Filtrele de vid (cu discuri sau cu placi)
- Filtrele cu membrane, pentru ultrafiltrare

FILTRU DE NISIP

2.3. Param

Atat la preselectarea coagulantilor si floculantilor in testelete de laborator, cat si in selectarea finala prin experimente industriale, trebuie luata in considerare o serie de parametri.

2.3.1 Caracteristicile efluentului

- pH
- continut de substanta uscata (g/l)
- balanta ionica
- raportul mineral / organic

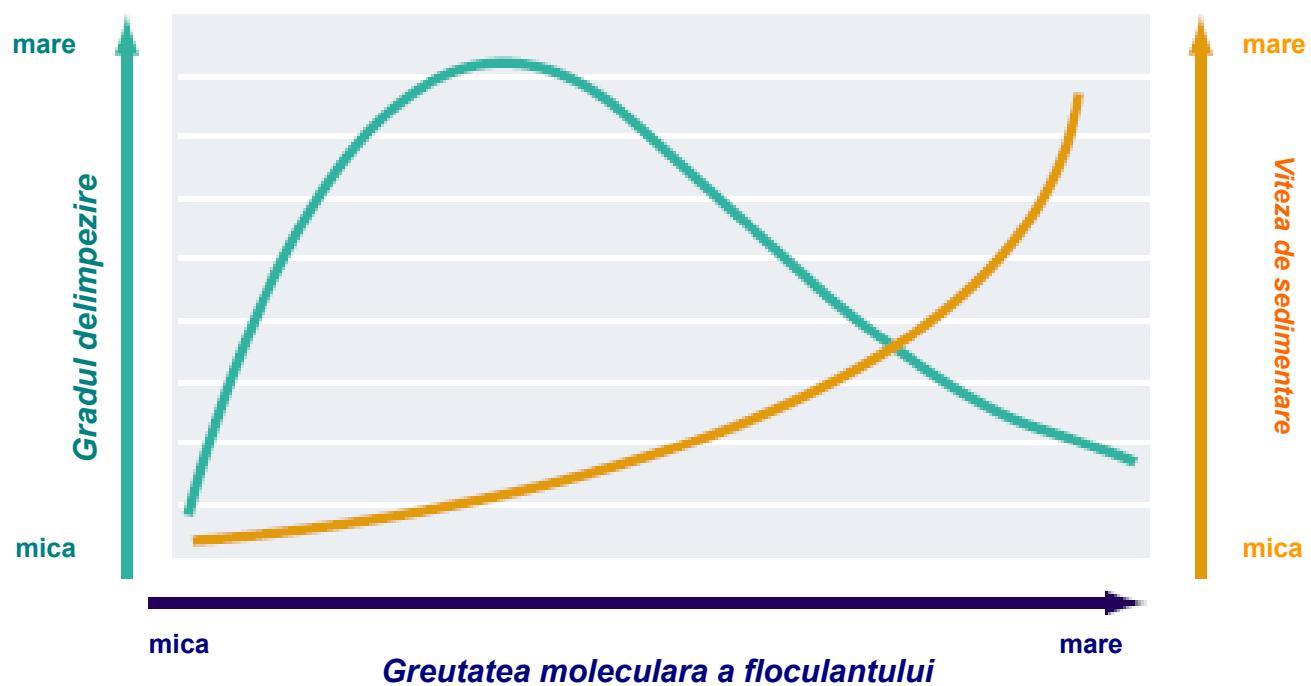
2.3.2 Conditiiile de operare

- capacitatea de a se asigura o amestecare rapida
- punctele de injectie a reactivilor
- conditiile de amestecare
- timpul de contact
- timpul de sedimentare

2.3.3 Rezultatele obtinute

- suspensii solide
- turbiditate
- culoare
- consum chimic de oxigen

INFLUENTA GREUTATII MOLECULARE ASUPRA VITEZEI DE SEDIMENTARE SI A GRADULUI DE LIMPEZIRE

3. TESTE DE LABORATOR

Realizarea etapei de testare la nivel de laborator este esentiala. Luand in considerare gama foarte larga de produse disponibile (peste 800), testelete de laborator sunt necesare pentru :

- Selectarea celui mai potrivit produs pentru a fi testat industrial
- Obtinerea datelor preliminare si estimarea performantelor asteptate : suspensii solide, turbiditate, consum chimic de oxigen, s.a.
- Estimarea preliminara a dozelor necesare
- Stabilirea conditiilor optime de operare industriala : puncte de injectie, amestecare, s.a.

Nota : Testele de laborator nu sunt suficient de precise pentru a se extrapola rezultatele la o performanta industriala exacta.

3.1. Prelevarea probelor

3.1.1 Prelevarea probelor de apa de tratat

Inainte de efectuarea testului de laborator este necesara prelevarea unei probe reprezentative a efluentului de tratat. Pentru a putea fi efectuate testelete cele mai adevcate, este necesara completarea unei cunoasteri aprofundate a procesului cu date referitoare la :

- Calitatea apei (pH, suspensii solide, substante dizolvate, culoare, turbiditate, consum chimic de oxigen, s.a.)
- Debitele medii si maxime de efluent
- Variatiile calitative
- Echipamentele utilizate
- Necesarul de investitii viitoare in proces si/sau echipamente

3.1.2 Prelevarea probelor de polimer

Nu este necesar sa fie testate toate produsele disponibile, fiind realizata o selectie preliminara.

- Pentru **coagulanti**, poate fi testata cate o proba din fiecare clasa importanta de produse : poliamine (**FLOQUAT™ FL 17**), poliDADMAC – policlorura de dialildimetilamoniu (**FLOQUAT™ FL 45 C**), rasini diciandiamidice (**FLOQUAT™ DEC 50**), saruri metalice (PAC – policlorura de aluminiu).
- Pentru **floculanti**, se selecteaza sarcina ionica prin testarea domeniului de produse avand aceeasi greutate moleculara : seria **FLOPAM™ AN 900 SH** pentru pudrele anionice si **FLOPAM™ FO 4000 SH** pentru pudrele cationice.

3.2. Instalatii de laborator

Cel mai cunoscut aparat utilizat in testarea proceselor fizico-chimice este Aparatul Jar-test. Acesta permite un control strict al agitarii simultane in mai multe pahare de laborator (de obicei 6) si permite compararea eficientei mai multor produse sau a diferitelor doze din acelasi produs.

Pentru desfasurarea experimentului este necesar un echipament anex redus : seringi, pipete si un cronometru pentru masurarea timpilor de amestecare.

Aparat Jar-test automat

Aparat Jar-test manual

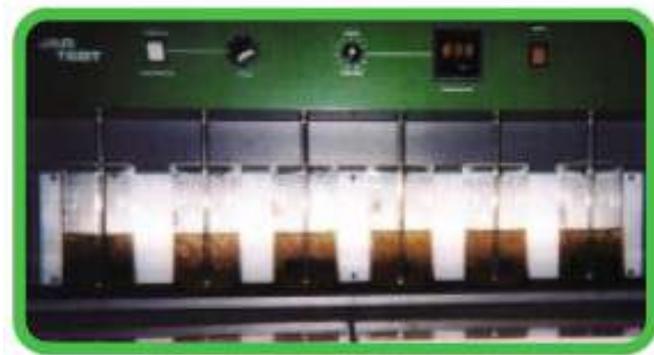
Nota : In documentul **“Prepararea solutiilor de polimeri organici”** sunt prezentate metodele de dizolvare pentru prepararea solutiilor de coagulanti si floculatori.

3.3. Proceduri de testare

Scopul acestui capitol nu este de a impune o procedura de testare, ci de a **descrie elementele cheie** care sunt importante si comune in toate procedurile existente. Orice procedura de testare la faza de laborator are ca scop simularea conditiilor industriale si verificarea manevrelor de operare. Urmarind aceste criterii, fiecare test este totusi specific.

- **Injectia reactivilor :** dupa prepararea diferitelor solutii de reactivi care trebuie comparate, se realizeaza simultan injectia dozelor de reactivi predeterminate.

- **Sedimentarea flocoanelor** : Odata ce s-au format flocoanele, incepe faza de sedimentare cu un timp mediu de 20 min pentru coagulanti si 10 min pentru floculanti.

- **Amestecarea reactivului in efluent** : dupa injectie este necesara o faza de amestecare, pentru a dispersa reactivul in masa de efluent. Aceste faze de amestecare pot varia in functie de timp si de viteza. De exemplu:
 - pentru coagulant : 250 rot/min pentru 2 min, apoi 40 rot/min pentru 15 min ;
 - pentru floculant : 250 rot/min pentru 10 s, apoi 40 rot/min pentru 5 min.

3.4. Parametri de urmarit si interpretarea rezultatelor

Principalii parametri care se controleaza in timpul testelor de laborator sunt :

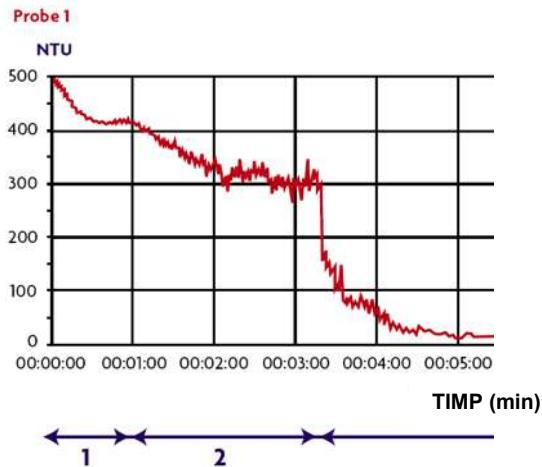
- Timpul de reactie
- Dimensiunea flocoanelor
- Timpul de sedimentare
- Limpezirea
- Amestecarea
- Taria floconului

Acesti parametri pot fi controlati vizual sau cu echipamente de tipul turbidimetru cu 6 pozitii, perfectionat de **SNF** pentru masurarea continua a turbiditatii intr-un experiment Jar-test.

Toate datele sunt inregistrate, pentru a analiza rezultatele.

1. Injectie coagulant si amestecare rapida
2. Amestecare lenta
3. Sedimentare

4. EXPERIMENTE INDUSTRIALE

Desfasurarea experimentelor industriale trebuie sa poata **sa verifice si sa confirme rezultatele** obtinute anterior in faza de **laborator**.

4.1. Desfasurarea experimentului

In timpul desfasurarii experimentului industrial, calitatea si debitul efluentului de tratat trebuie sa fie cat mai apropiate posibil de valorile medii curente. Pregatirea reactivilor trebuie facuta cu minutiozitate. Concentratiile reactivilor si punctele de injectie ale acestora trebuie sa fie alese pe baza rezultatelor de laborator anterior determinate.

4.2. Parametri urmariti si interpretarea rezultatelor

Principalii parametri care sunt urmariti in timpul experimentului se aleg in functie de rezultatele urmarite. Totusi, cei mai des utilizati sunt :

- **Debitul de reactiv** (l/h, kg/h)
- **Debitul de efluent** (m³/h)
- **Concentratia poluantilor in efluent** (g/l)
- **Punctul de injectie** a reactivilor
- **Gradul de limpezire** a apei tratate
- **Gradul de ingrosare** a namolului separat

Pentru a analiza aceste rezultate, este util ca ele sa fie centralizate tabelar pentru a inlesni calcularea consumurilor specifice de reactivi, per volum tratat sau per greutate de substanta uscata.

5. ERORI EXPERIMENTALE

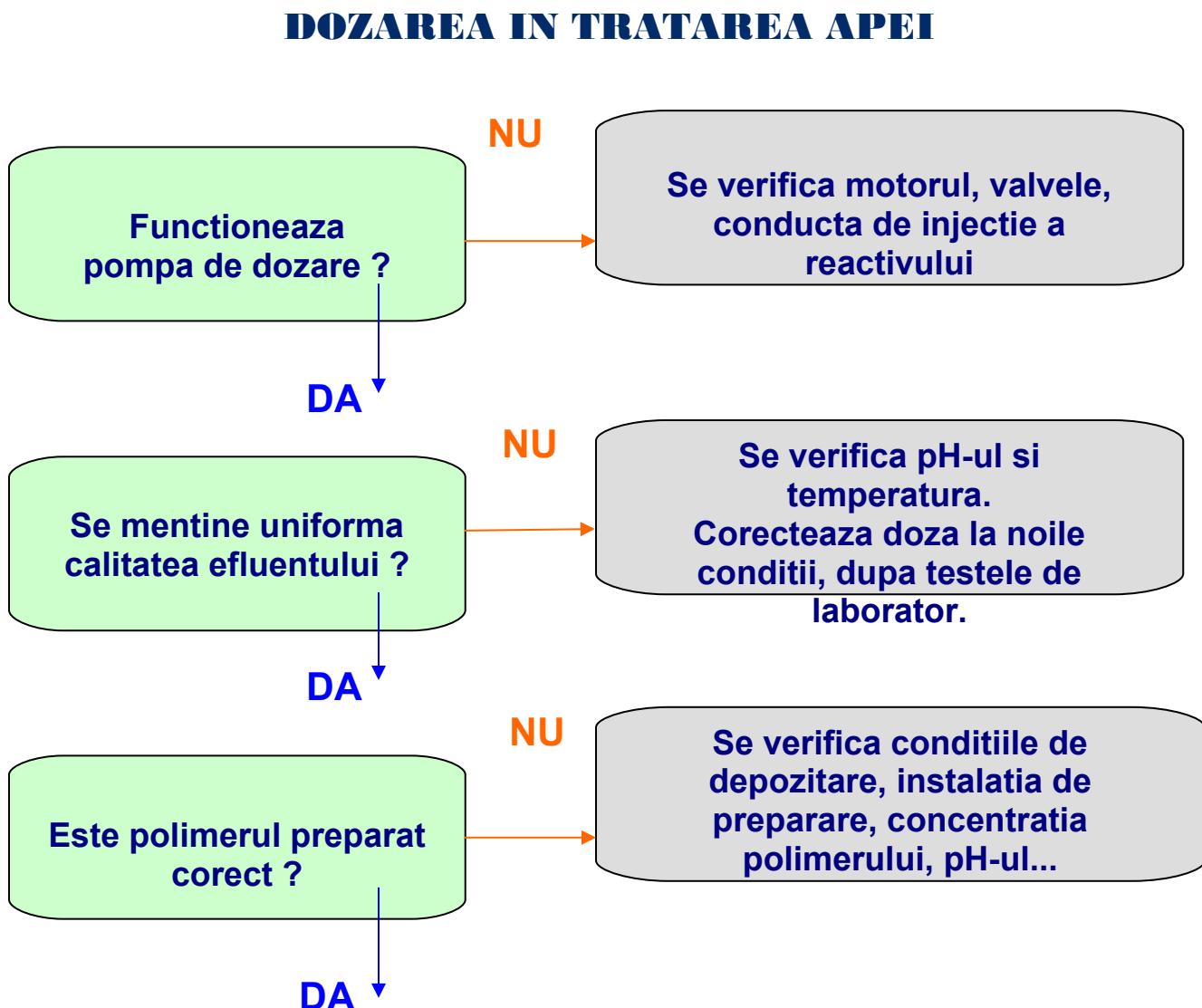
5.1. In laborator

In laborator pot fi obtinute rezultate neasteptate datorita :

- unei amestecari ineficiente a reactivului : pot aparea dificultati in amestecarea reactivului in proba de apa, datorita vascozitatii mari a floculantilor organici.
- unei supradozari : la anumite doze, sarcinile ionice (+) sau (-) remanente in efluent sunt prea mari si provoaca un efect de repulsie intre particule.

5.2. Pe teren

Cand apare o problema cu doza de reactiv, este foarte important sa se verifice fiecare din etapele urmatoare :

Este polimerul utilizat corespunzator ?

Se verifica amestecul polimer / efluent, conditiile de amestecare, punctele de injectie, ...

Este polimerul ales adaptat efluentului ?

Se reia testarea in laborator a unei game mai largi de polimeri

SNF S.A.

Zac de Milieux, 42163, Androizy Cedex France
Telefon : +33 (0)4 77 31 30 00
Fax: +33 (0)4 77 36 86
E-mail : info@snf.fr
www.snf-group.com

Jean Huss - 42028 Saint
1 France
n : +33 (0)4 77 47 66 00
33 (0)4 77 47 66 96
l : floerger@snf.fr

Flochem SNF Romania

Str. Mihail Cioranu 4, sector 5, Bucuresti
Telefon : 021 410 78 09
0744 567 466
0744 425 079
Fax : 021 410 30 26
E-mail : flochem@floerger.ro
office@snf.ro

:chem SNF

Mihail Cioranu 4, sector 5,

n : 021 410 78 09